

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39T/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1720010321
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1720010321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného G. H., stíhaného pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. mája 2021 v Pezinku, takto

rozhodol:

Obžalovaný: G. H., F.. X. XX. XXXX R. T., H. T. E. - P., F.S. XX,

uznáva za vinného, že

v bode 1/

dňa 11.08.2019 v čase o 12.30h v Pezinku po Fjglanskej ceste smerom na obec Limbach viedol osobné motorové vozidlo značky Mazda 6, farby modrá metalíza EČV:H.-XXXEN, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Krajského dopravného inšpektorátu, Diaľničné oddelenie PZ v Bratislave, pričom počas kontroly dobrovoľne vydal 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 100 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,0% hmotnostných metamfetamínu obsahujúce 75 mg absolútneho metamfetamínu, ktoré zodpovedá minimálne jednej obvyklej jednorázovej dávke drogy, pričom metamfetamín je podľa Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotronických látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, následne bol vyzvaný hliadkou PZ, podrobiť sa lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu na zistenie či nie je pod vplyvom omamnej látky, čo odmietol pred hliadkou PZ ako aj pred službukonajúcim všeobecným lekárom v Nemocnici sv. Michala, a.s. Bratislava,

v bode 2/

dňa 24.05.2020 v čase o 03.30h v Pezinku, na Trnavskej ulici viedol bicykel a bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Pezinok na overenie totožnosti pričom doklad totožnosti pri sebe nemal a z vrečka teplákov mu vypadlo plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom rastlinnej sušiny, o ktorej bolo znaleckým skúmaním zistené, že ide o sušené konope s hmotnosťou 822 mg obsahujúce viac ako 30 mg účinnej látky THC, ktoré zodpovedá jednej obvykle jednorázovej dávke drogy, ktorá je zaradená do I. skupiny omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotronických látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov

teda

v bode 1/ obžaloby

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku,
- pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku sa odmietol podrobiť lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie,

v bode 2/ obžaloby

- neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku,

čím spáchal

v bode 1/ obžaloby

- prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s - prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona,

v bode 2/ obžaloby

- prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa mu ukladá

Za skutok v bode 1/ obžaloby

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona a § 42 ods. 1, 2 Trestného zákona, súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušuje sa trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/4/2020 zo dňa 16. januára 2020 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutok v bode 2/ obžaloby

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona a § 53 ods. 1 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 Trestného zákona, samostatný trest domáceho väzenia vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 53 ods. 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný:

1. v čase od 00,00 hod. do 24,00 hod. s výnimkami času nevyhnutne potrebného na premiestnenie sa do a z miesta výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákoníkom práce, zdržiavať sa vo svojom obydľí vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov na adrese Národná 1182/26, Modra;

2. viesť riadny život;

3. podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, a to zariadením na určenie polohy kontrolovanej osoby podľa § 6 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok podala dňa 13. augusta 2020 na Okresnom súde Pezinok obžalobu sp. zn. Pv 439/19/1107-24 (ďalej len „obžaloba“) na obžalovaného G. H. (ďalej len „obžalovaný“) pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona spáchaný v súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, a pre ďalší prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, ktoré mal obžalovaný spáchať na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Potom, ako prokurátorka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11. mája 2021 predniesla podanú obžalobu samosudca poučil obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por., pričom obžalovaný vyhlásil, že sa cíti byť vinným. Následne samosudca položil obžalovanému otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., na ktoré všetky

obžalovaný zhodne odpovedal: "áno". Keďže prokurátorka navrhla prijať vyhlásenie obžalovaného, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., pričom vyhlásil, že dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom nevykoná a vykoná iba dôkazy v súvislosti s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Postupom podľa § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd poveril vykonaním dôkazov, čítaním listín, posudkov a správ prokurátorku, ktorá podľa § 269 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní čítaním oboznámila nasledovné listinné dôkazy zadokumentované v súdnom spise: č.l. 8-15 - zápisnica o výsluchu obvineného z 30. 6. 2020; č.l. 68-75 - zápisnica o výsluchu obvineného z 30. 6. 2020; č.l. 42-45 - znalecký posudok KEU PZ PPZ-KEU-BA-EXP-2019/13498; č.l. 93-95 - znalecký posudok KEU PZ PPZ-KEU-BA-EXP-2020/5747; č.l. 55 - odpis z registra trestov; č.l. 112 - výpis zo zoznamu páchatel'ov; č.l. 113-114 - výpis z evidencie priestupkov.

V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a čítaním listinných dôkazov: č.l. 133,162 - odpis z registra trestov; č.l. 134-163 - odpoveď na lustráciu v registri priestupkov; č.l. 137 - záverečná správa o výsledku IPŠ; č.l. 138-139 - poučenie; č.l. 140 - písomný sľub dotknutej osoby; č.l. 141-142 - poučenie kontrolovanej osoby; č.l. 143-144 - poučenie plnoletej osoby - spolubývajúcej; č.l. 145-145 - preverenie materiálo-technických podmienok; č.l. 147 - čestné vyhlásenie obvineného; č.l. 148-149 - platobné doklady SIPO; č.l. 150 - záznam o servisnom výjazde; č.l. 151 - trestný rozkaz sp. zn. 36T/60/2020; č.l. 155-156 - odpor proti trestnému rozkazu; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/4/2020.

K dokazovaniu:

Obžalovaný vypovedal, že má stredoškolské vzdelanie bez maturity, povoláním je automechanik, v súčasnosti pracuje brigádne v stavebníctve, v stavebnej firme so sídlom v Pezinku. Býva v Modre - Kráľovej, na Národnej ulici, cesta do práce mu zaberie cca 30 minút. Je slobodný, má jedno dieťa vo veku 3 rokov, jeho mesačný príjem je cca 800,- € v čistom.

Obžalovaný bol v minulosti dvakrát súdne trestaný, pričom jedno odsúdenie (Okresný súd Bratislava III) má zahladené a jedno (Okresný súd Pezinok) nie. Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. 0T/4/2020 zo dňa 16. januára 2020, právoplatným dňa 16. januára 2020 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 20 mesiacov, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky.

Obžalovaný sa v minulosti dopustil jedného priestupku na úseku cestnej dopravy, za ktorý bol riešený napomenutím.

Zo správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 13Pr/91/2020 zo dňa 14. októbra 2020 vyplynulo, že obžalovaný aj spolubývajúce osoby - dotknuté osoby boli poučené, poučeniu porozumeli a dali súhlas ku kontrole technickými prostriedkami v obydlí. Materiálo - technické podmienky použitia technických prostriedkov v domácnosti boli preverené. Vzhľadom na skutočnosť, že nie je dostatočný signál na pozemku celej nehnuteľnosti, odporučil probačný a mediačný úradník na výkon trestu domáceho väzenia použiť zariadenie na kontrolu pohybu a pobytu.

K výroku o vine k právnej kvalifikácii:

Keďže obžalovaný uznal svoju vinu zo skutkov uvedených v obžalobe, bolo zrejmé, že: v skutku pod bodom 1/ obžaloby neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku a tiež sa pri výkone činnosti, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku odmietol podrobiť lekárskejmu vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi alebo iného biologického materiálu, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, hoci by to pri vyšetrení nebolo spojené s nebezpečenstvom pre jeho zdravie; v skutku pod bodom 2/ obžaloby neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku. Konanie obžalovaného súd zo subjektívnej stránky v oboch prípadoch vyhodnotil, ako priamy úmysel, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené súd právne kvalifikoval: skutok obžalovaného uvedený v bode 1/ obžaloby ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, spáchaný vo viacčinnom rôznorodom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona; skutok obžalovaného uvedený v bode 2/ obžaloby ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona.

Súd v rámci posudzovania kritérií upravených v § 10 odsek 2 Trestného zákona nezistil žiadnu skutočnosť, pre ktorú by konkrétny stupeň závažnosti stíhaných činov bol nepatrný. Ak by tomu tak bolo, resp. ak by o konkrétnom stupni závažnosti činu mal súd pochybnosti, nebol by prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku, ale vykonal by v celom rozsahu dokazovanie čo do otázky viny, teda aj vo vzťahu k materiálnej stránke stíhaných činov. V danom prípade sa stíhané prečiny žiadnou skutočnosťou spadajúcou pod kritéria v zmysle §10 odsek 2 Trestného zákona z hľadiska závažnosti nevymykajú obdobným činom rovnakej právnej kvalifikácie. Obžalovaným prechovávané množstvá psychotropnej látky dosahovali minimálne hmotnostné kritérium, pre ktoré by sa v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. októbra 2016 mal uplatňovať trestnoprávny postih (100 mg pri metamfetamíne, 500 mg pri marihuane).

K výroku o treste:

Súd po vyhodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne spôsobom uvedeným § 2 odsek 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že výsledky dokazovania vykonaného pred súdom na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci odôvodňujú ukladať dva tresty. Jednak jeden trest súhrnný - za trestné činy uvedené v bode 1/ obžaloby, nakoľko tieto trestné činy obžalovaný spáchal skôr, ako mu bol dňa 16. januára 2020 doručený trestný rozkaz tunajšieho súdu sp.zn. OT/4/2020. Za trestný čin uvedený v bode 2/ obžaloby, ktorý sa nezbíhal s inou trestnou činnosťou obžalovaného potom druhý, samostatný trest.

Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných

činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, čo vyhodnocoval samostatne pri oboch trestoch. Pri určovaní druhu a výmery trestu za trestné činy spáchané v súbehu s trestným činom, za ktorý bol obžalovaný už odsúdený vyššie uvedeným trestným rozkazom tunajšieho súdu, bol súd ďalej viazaný ustanovením § 42 odsek 2 Trestného zákona, v zmysle ktorého ukladaný súhrnný trest nesmel byť miernejší než trest uložený skorším trestným rozkazom a v rámci súhrnného trestu bolo potrebné ukladať i skôr uložený trest zákazu činnosti.

V prípade ukladania trestu za trestné činy uvedené v bode 1/ obžaloby súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Príťažujúcou okolnosťou u obžalovaného bolo to, že spáchal viac trestných činov.

Vzhľadom na vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností mohol súd obžalovanému ukladať: trest odňatia slobody v rozpätí stanovenom v § 171 odsek 1 Trestného zákona a s ohľadom na výmeru trestu uloženého skorším trestným rozkazom, t.j. 7 mesiacov až tri roky; trest zákazu činnosti v rozpätí stanovenom v § 61 odsek 2 Trestného zákona a s ohľadom na výmeru trestu uloženého skorším trestným rozkazom, t.j. 3 roky až desať rokov.

Za toho stavu súd dospel k záveru, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom ustanovenej výmery v trvaní jeden rok, s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, v kombinácii s uložením súhrnného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere päť rokov v prípade obžalovaného dostatočne naplní účel trestu definovaný v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a jeho preventívnu a represívnu funkciu.

Pri určovaní skúšobnej doby podmieneného odsúdenia bol súd viazaný jej zákonným rozpätím v zmysle § 50 ods. 1 Trestného zákona (jeden rok až päť rokov), pričom prihliadol i na skutočnosť, že vo veci pôvodne rozhodol trestným rozkazom už dňa 2. novembra 2020, v ktorom určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní tri roky. Keďže proti tomuto trestnému rozkazu podala odpor iba prokurátorka Okresnej prokuratúry Pezinok (frapatne iba v dôsledku nesprávneho výkladu ustanovenia § 34 ods. 7 Trestného zákona), pričom od vydania trestného rozkazu do vyhlásenia rozsudku uplynulo cca. šesť mesiacov, súdu sa s ohľadom na uvedené okolnosti prípadu javilo byť ustanovenie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v dolnej polovici zákonom stanoveného rozpätia v trvaní 30 mesiacov za dostačujúce na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život.

Zároveň s uložením súhrnného trestu súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/4/2020 zo dňa 16. januára 2020 vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V prípade ukladania samostatného trestu za trestný čin uvedený v bode 2/ obžaloby, súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Na jeho predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/4/2020 súd vzhľadom na povahu predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona neprihliadal. Prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi okolnosťami (1:0) viedol súd k záveru, že u obžalovaného sa má horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby znížiť o jednu tretinu (38 ods. 3 Tr. zák.).

Aj s ohľadom na v súčasnosti prebiehajúci celospoločenský diskurz ohľadom ukladania trestov držiteľom tzv. mäkkých drog, ktorí nie sú dílermi drog, dospel súd k záveru, že na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť ukladaním nepodmieneného trestu odňatia slobody navrhovaného prokurátorkou Okresnej prokuratúry Pezinok, ale s prihliadnutím na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti

jeho nápravy bude na obžalovaného potrebné pôsobiť alternatívnym trestom, a to trestom domáceho väzenia. Samostatný trest domáceho väzenia totiž obžalovanému umožní, aby v čase jeho výkonu bol zamestnaný a svojou prácou dokázal zarobiť prostriedky nevyhnutné na plnenie vyživovacej povinnosti voči jeho maloletému dieťaťu. Samostatný trest domáceho väzenia preto bude postihovať výlučne obžalovaného a nebude mať nepriaznivý vplyv na jeho rodinu. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností mohol súd obžalovanému ukladať samostatný trest domáceho väzenia v rozpätí stanovenom v § 53 odsek 1 Trestného zákona, po úprave podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona, t.j. 1 deň až 32 mesiacov.

Za toho stavu súd dospel k záveru, že uloženie samostatného trestu domáceho väzenia vo výmere jeden rok v prípade obžalovaného najlepšie naplní účel trestu definovaný v ustanovení § 34 odsek 1 Trestného zákona.

To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Odvolanie treba podať na Okresný súd Pezinok, rozhodovať o ňom bude Krajský súd v Bratislave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.